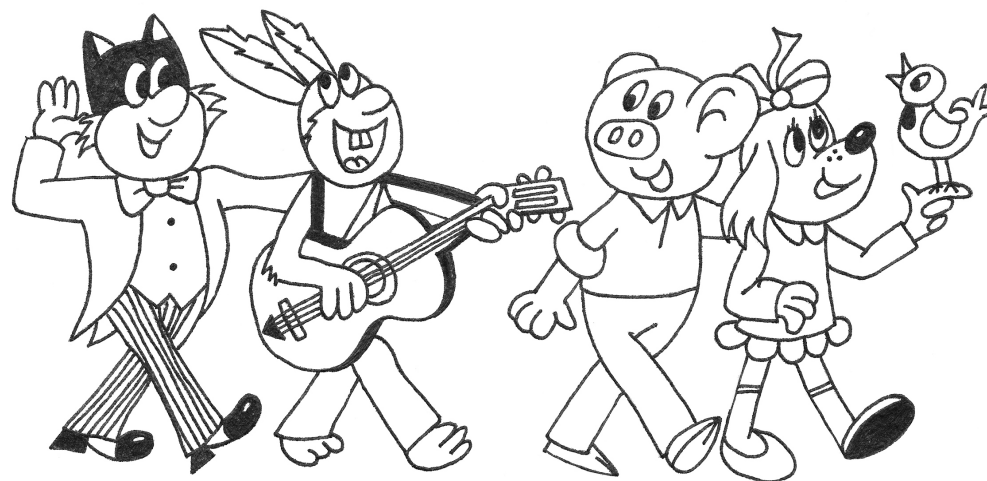

Zpěvník

Čtyřlístek

Táborový zpěvník Lipnice 2014
Vyriony, YMCA T. S.

Pírko + Plamínek

Obsah

Auto	12
Banana koko baobab	14
Boty proti lásce	28
Bubny	13
Co jsem měl dnes k obědu	11
Čekej malá Gréto	33
Ďáblův námluva	19
Datel	3
Eště som sa neoženil	30
Hlavně že jsme na vzduchu	25
Irská zem	2
Já budu chodit po špičkách	35
Jasný jak facka	17
Jedeme za sluncem	18
Když se načančám	21
Královské reggae	29
Kvetly Máky	6
Lodníkův lament	22
Mravenčí ukolébavka	36
May day	23
Modrá	24
Nejlíp jim bylo	32
Nikdo se nesmál	15
Oddílová hymna	38
Outsider waltz	16
Pan doktor Janoušek	9
Pátá	10
Písek	8
Píseň o trávě a noci	34
Píseň pro Lenku	27
Plane ohnisko v lese	37
Prodavač	5
Telátko oblíbené	31
To byl jednou jeden pán	7
Tramprská	4
Večerka	37
Zejtra mám	26

Oddílová hymna

1. Vpřed, vzhůru před námi nový svět.
Před námi prapor, ten vítá den,
život chceme žít, život není sen.
Vpřed, vpřed, vzáří zlatý květ,
rozepneme křídla před námi nový svět.
Vdálavách slunných čeká na nás den,
vzáří ranního slunce je zaplaven.

2. Zní vdál, vdál zvoní zvon polední.
Pevný je krok náš, kde slunný kraj,
vhrudi nám však zpívá srdce divnou báj,
vdál, vdál naše mládí sní,
kol nás je ráj, radostných mladých dní.
Půjdem lesy a lučinami vdál,
až tam kam vítr nikdy nás nezavál.

3. Již hled', hled' my domovu jsme blíž.
Byly jsme tam, kde lesů kraj,
všém chladném stínu tak mnohý chová taj.
Hled', hled', jak dohasíná den,
každý se domů vrací okouzlen.
Dnes byl to sen a zítra práce zas,
my půjdem ruku vruce vždy vkaždý čas.

Večerka

1. Zapad den, slunce svit,
vymizel zúdolí, ztemen hor,
odpočiň každý kdos boží tvor.

2. Vlesa klín, padl stín,
hasne již vatry zář, svatý mír,
kráčí zhor, usíná boží tvor.

Plane ohnisko vlese

D A D
1. Plane ohnisko vlese, tichá pieseň sa nese,
zdálky odpovie echo, ozvenou pozdrav náš.

D A D
/:Čuj, čuj, čuvaj:/ ozvenou pozdrav náš.

2. Už sa vatra rozhárá, vedúcích hlas svoláva,
dēti zdumaniu zlesa, kol ohňa dokola.

/:Pojd' knám, pojd' knám:/ kol ohňa dokola.

3. Ten čo sa blúdil lesom, ide kvatre za hlasom,
bratrovi povie heslo a jméno čo si dal.

/:Čuj, čuj, čuvaj:/ a jméno čo si dal.

4. Vatra radostně praská, nás pojí láska bratrská,
a čistě predsavzetie vždy každý splní rád.

/: Čuj, čuj, čuvaj:/ vždy každý splní rád.

Irská zem (V. Kid'ák Tomáško)

Emi G Emi G
1. Slunce nám ukáže cestu až vyjde,
C D Emi
začne nás do tváří hřát.
Emi G Emi G
Zlesů nás vyvede zbažin a tůní,
C D A H
kde cítíš celej den borovej pach.

C
R: Svítá, jdeme jak němí,
G
svítá cesty se dělí,
C D
svítá, nad Irskou zemí
Emi
a jitro nám řekne kam jít.

2. Kam táhnou ty mraky, co přináší déšť,
mlha nám prosákla šat.
Ztuhlí a znavení tahneme krajem,
než vyjde slunce a zažene chlad.

R:

3. Šílený písne zvětrnejch tónů
vkorunách stromů pak zní,
po cestách kříže u zbořenejch domů
nad Irskou zemí se pomalu tmí

Datel (Z. Svěrák a J. Uhlíř)

A

1. Když datel, doktor stromů,
se vracel z práce domů,

G

tu smrk mu hlásil našťvaně,

D

A

že prej ho píchá na straně.

2. Ty, poslyš, milý smrku,
tebe buď bolí v krku
a nebo píchá v podkoří,
jsme chudáci my doktoři.

R: Datel, datel, datel,

D

léčí za pakatel.

A

Je to doktor lesní,

D

všechny nemoce sní.

A D

Choroby veškeré

E A

okamžitě sežere.

3. I když ho zobák bolí,
jak léčil po okolí,
i když ho bolí hlavička,
bodla by mu kávička.

4. I když mu dobře není,
dá ucho k tomu kmeni,
neb když měl v Praze promoci,
všem stromům slíbil pomoci.

R:

Mravenčí ukolébavka (Z. Svěrák a J. Uhlíř)

C

G

1. Slunce šlo spát

F

G

za hromádku klád

C

Ami

G

na nebi hvězdy klíčí.

C

G

F

G

Už nepracuj, mravenečku můj,

C

G

C

schovej se do jehličí.

C F

C

G

R: Máš nožičky uběhané,

C

F

G

den byl tak těžký.

C

F

C

G

Pojď, lůžko máš odestlané

C

F

C

v plátku od macešky.

2. Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

R:

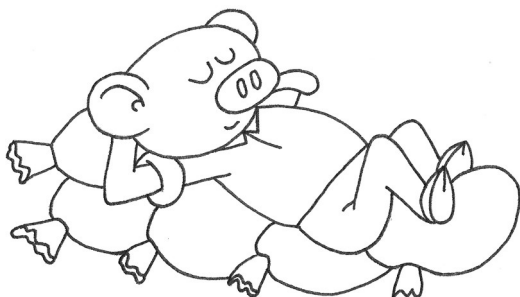
Já budu chodit po špičkách

G C Ami D
1. Zavři pusku a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
G C Ami D
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

Ami D Ami D
R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
Ami D C D
a až slunce vyjde vtmách, polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš, ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš. R:

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den. R:

Trampská (bratři Ebenové)

Dmi
1. Mlhavým ránem bosí jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi
a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi
a z křoví někdo tiše Vlajku píská,

G
najednou připadáš si ňák prima, svobodnej a tak,
Dmi G Dmi
prostě tak, tak ňák, ňák tak.

F
R: Pojd' dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

Dmi
a vedle sebe máš o šišku víc,

F
pojd' dál, pod sebou pevnou zem,
pojd' dál a Číro s Melounem

G Dmi
a Meky, Miky, Vrt a dál už nic, dál nic.

2. Mlhavý ráno za tratí u cesty roste kapradí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co seš, odkad' si přišel a kam jdeš,
co seš, kam jdeš, co seš. R:

Prodavač (Michal Tučný)

D G
1. Stál krámk v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí

A7 D
a bonbóny a sýr a sladký mák.

D G
Tam chořival jsem potají, tak jak to kluci dělají

A7 D
a ochutnával od okurek lák.

G D
A pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl

E7 A7
hrdinou, když po obědě začal prodávat.

D G
Měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč a

A7 D
toužil jsem se prodavačem stát.

D G
R: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka, kilo chleba, kilo
cukru,

A7
jeden rohlík, jedna vecka, všechno máme, co kdo chcete,

D
obchod kvete, jen si račte říct. Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, tři-
cet kilo, navážíme, za balíme, klaníme se, to by bylo,
prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc.

2. Já nezapomněl na svůj cíl
a záhy jsem se vyučil
a moh být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas,
náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál.
I když nejsem králem zpěváků,
ted' zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač.
Mě potlesk hřeje do uší

Píseň o trávě a noci

E A E A
1. Kraj se za chvíli do tiché noci ponoří

E A H7
Do tmy táborák po dlouhé době zahoří

E A E H7
oó, už se rozlila zář

E A E H7
oó, plameny zlatí tvář

2. A kolem stromy si píseň o jaru zpívají
a kamarádi tví do očí se ti dívají
ohó kytara temně zní
ohó zpíváme píseň s ní

3. O trávě která se nočním větříkem zachvívá
o měsíci, který na obloze už přibývá
ohó nepůjdem ještě spát
ohó musíme noci dát

4. Tu píseň o jaru jak ji jen lesy zašumí
tu píseň o mládí kterou nikdo z nás neumí
ohó slunce už vychází
ohó jaro už přichází

Čekej malá Gréto

G **A7**
1. Jak dlouho nám to ještě hoši vydrží
C **G**
až prázdněj vagón ve stanici nám nezastaví
G **A7**
myšlenky na burze jednou samy podraží
C **Ami** **D7** **G** **G7**
směnky dále zapadnou do pražců a do kolejí

C **G** **G7**
R: Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto
C **G**
jako tenkrát pára zpívá vlakový blues
C **G** **Emi**
jako tenkrát vracíme se k jihu, kde je léto
C **G** **Emi**
tak neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám
Ami **D7** **G**
kde voní starý lípy a tymián

2. Potkali jsme slunce, jak ve stoce spí
hloupí lidi, který se mu na výsluní smáli
měnili svou barvu za každýho počasí
kabát větru ukradli, pyšně k nebi vykračují R:

3. Tak to táhnem po svejch krajem rybníků
od souvrati podél trati jako hejna ptáků
v očích modrý slunce, v patách tisíc patníků
bílou mlhu před sebou z lokálek a rychlovlaků R:

a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač. R:

3. Víím, že se život rozletí
a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon
a dětem líčí babička,
jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon.
I kdyby v roce dva tisíce
byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása,
ve výloze nápis hlásá:
MICHAL TUČNÝ: odpovědný vedoucí. R:

Kvetly máky (Mustangové)

D **A** **D**
1. Kvetly máky, kvetly na poli a byl horkej den,
A **D**
Slunce hrálo, žloutlo obilí, já jel z města ven.

G **D** **A** **D**
R: Já jel, já jel, já jel takhle sám,
G **D** **A** **D**
já jel, já jel, to vám povídám.

2. Kůň můj táhnul bryčku za sebou, kam jsem táhnul já,
já projížděl jen tak přírodou, to přec každej zná. R:

3. Slunce hrálo dnes dopoledne, někde štěkal pes,
mně se holka zdálo o tobě, v mezích voněl vřes. R:

4. Kvetly máky, kvetly na poli a byl horkej den,
ráno záhy třeba v neděli pojedem zas ven. R:

To byl jednou jeden pán

C

1. To byl jednou jeden pán,

D

ten mnoho času měl

G

a toho pána nikdo nikdy

C

spěchat neviděl.

On přišel do práce

a nejprve si sedl,

pak mávl rukou

a jen klidně řekl:

C

D

R: /:„Až zejtra, až zejtra

G

C

a vždyť je zejtra taky času dost.:/

2. Jednou prasklo potrubí

a voda studená,

celé rodině to bylo

do výše kolena.

Manželka začala ječet:

„Jdu pro klempíře hned!.

On mávl rukou

a jen klidně řekl:

R:

3. A jednou přiběhl na nádraží,
rudý jako rak

a ptal se pana výpravčího,

kdy mu jede vlak.

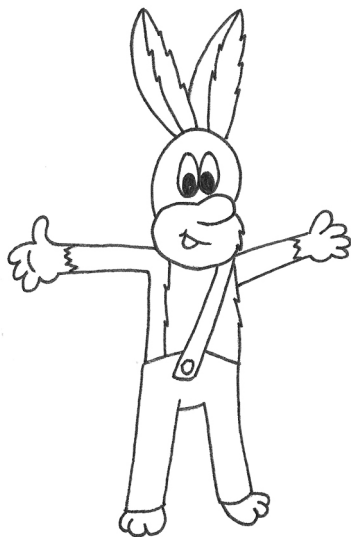
A to jste lidi neviděli,

jakej dostal vztek,

když výpravčí mu

jenom klidně řekl:

R:

Nejlíp jim bylo (Mňága a Žďorp)

C

Fmaj7

1. Nejlíp jim bylo,

C Fmaj7

C Fmaj7, C, Fmaj7

když nevěděli, co dělají,

G

jenom se potkali

F

C

Fmaj7

a neznělo to špatně.

Tak se snažili

a opravdu si užívali,

jenom existovali

a čas běžel skvěle.

F

C

R: Nechám si projít hlavou,

G

Ami

kam všechny věci plavou,

F

C

jestli je všechno jen dech,

G

tak jako kdysi v noci

Ami

C Fmaj7

spolu potmě na schodech.

2. Pak se ztratili

a chvílema se neviděli,

jenom si telefonovali

a byli na tom bledě.

A když se vrátili,

už dávno nehořeli,

jenom dál usínali

chvíli spolu - chvíli vedle sebe.

R:

Telátko oblíbené (Jaromír Nohavica)

G C
 R: Telátko oblíbené, telátko baculaté,
 G C
 telátko nasycené, telátko moje zlaté,
 G C
 telátko na pastvině, telátko u kravičky,
 G C
 telátko na mém klíně, telátko z mé písničky.

G C
 1. Ach, jak je milé, hebké a hladké,
 G C
 má dlouhé nohy a uši krátké,
 F C
 jak na mě hledí vřele a sladko,
 G C
 telátko moje, moje telátko. R:

2. Kdybych ho neměl, žalem bych skončil,
 nic kloudného bych v žití svém nevykončil,
 jste pro mě všechno, otče i matka,
 však nejvíc je mi moje telátko. R:

3. = 2. R:

R: Telátko PC, telátko DC,
 telátko AT3, telátko na B3,
 telátko milostné, telátko radostné,
 telátko dajné a nepoddajné. R:

4. Sud kulatý, rys tu pije,
 tu je kára, ten to ryje,
 sud kulatý, rys tu pije,
 tu je kára, ten to ryje. R:

Písek (Nezmaři)

Ami D G E7
 1. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 Dmi E7 Ami G C
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 Dmi G
 [: ani vodu nepřeliješ sítem,
 C C/H Ami
 někdy je strašně málo chtít,
 Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)
 já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]

2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
 zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
 [: kolik času nám to ještě schází,
 nebo je všechno dávno pryč,
 a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]

3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
 vím, že se leccos těžko obchází,
 [: radši zkusím někde jiný příběh,
 který bude lepší konec mít,
 ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]

4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 ani vodu nepřeliješ sítem,
 někdy je strašně málo chtít,
 já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.

Pan doktor Janoušek (Z. Svěrák a J. Uhlíř)

D A
1. Vzpomínám na dětská stonání,
G D A
zarděnky, kašel, spála,
D A
teploměr mamince nahání,
G D A
vždycky se tolik bála.
G D
Kdo to k nám pospíchá po schodech?
A D
Trochu mě ty kroky děsí,
G D
pan doktor popadá sotva dech
G D A
a volá: „marode, kde jsi?“

D
R: |Pan doktor Janoušek,
brejličky ze zlata,
G
tvářička buclatá,
D A
ucho jak led,
D
pan doktor Janoušek,
postavou maličký,
G
udýchán celičký
D A D
přispěchá hned.:|

2. Časem prý vzpomínka okorá
a potom v dým se nám změní,
vzpomínám na pana doktora,
který tu dávno už není,

4. Mějte prosím chvilku strpení,
rozhodně všechno je fér.
Tak proč ty trampoty, příšerné drahoty,
přece slyšíš to mé "er",
které mě pasovalo nad průměr. R:

Eště som sa neoženil

Emi H7 Emi
1. Eště som sa neoženil už ma žena bije.
H7 Emi D
A já som si narychtoval tri dubové kije.
G
S jedým budem ženu bici,
Ami D H7
a s tým druhým dzeci dzeci, dzeci, dzeci,
Emi Ami Emi H7 Emi
a s tým tretím kyja, kyjačiskom pojdzem na zálety.

2. Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdeme do mlýna,
opytáme se mlynára co že za novina.
Kolečka se otáčajů,
žitěčko se mele, mele, mele, mele,
moja milá se vydává, pojdzem na veselie.

Královské reggae

G
Umbabů, umbaba-umba-umba,
Emi
umbabů, umbaba-umba-umba.

G
1. Někdo ráčí kráčet v brnění,
D7
má na něm rádoby erb.
G C
když není urozen, rychle je prozrazen,
G D7 G
když neříká krásné "er".
D7 G
Tak ten si říká o malér.

2. Moudrý král princeznin bratranec,
když vdával svých pět dcer,
řek: "To dál nesnesu." a prchnul do lesů:
žádný ženich nemá "er".
Kdo nemá "er", ztrácí charakter.

C G
R: Královské reggae, královské reggae,
C D7
královské reggae, královské reggae.

Umbabů, umbaba-umba-umba,
umbabů, umbaba-umba-umba.
Umbabů, umbaba-umba-umba,
umbabů, umbaba-umba-umba.

3. Ten, kdo chce mít pravou princeznu,
musí být z vyšších sfér. Kde prosí o ruku, musí mít záruku,
tou je jeho ryčné "er".
Pouze ten může být premiér.
A kdo nemá "er" je amatér.

vzpomínám na dětská stonání,
na pána, který mě chrání,
pan doktor ke mně se naklání,
já ho chci pohladit dlaní. R:

Pátá (z filmu Rebelové)

C F G C F G
1. Hodina bývá dlouho trpělivá a potom odbíjí pátá,
C F G C F G
a tak tu zpívám slova mlčenlivá o tom, že pomíjí pátá.

C Ami
R: Zvonek zvoní škola končí, po schodech se běží
C Ami G
Novák leze po jabloni a je náhle svěží, bláznivej den,
Ami Dmi
a já smíchem umírám, kdosi mě kárá a páni já nenabírám,
C Ami F G C Ami
neboť pátá, právě teď odbila pátá,
F G C Ami F G C
právě teď odbila pátá, právě teď odbila nám, pátá.

2. Hodina bývá někdy nekonečnou, a pak už odbíjí pátá,
a proto zpívám píseň jedinečnou, právě že pomíjí pátá. R:

Co jsem měl dnes kobědu (Šlitr, Suchý)

- A D7 A D7
1. Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu,
A D7 G7
Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu.
C D7 G7 C
Knedlíky se zelím, se zelím kyselým,
E7 A D7 E7 A
To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.
2. Představte ...
...pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu.
3. Představte ...
...kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou.
4. Představte ...
...sám jsem si za pecí zadělal telecí.
5. Představte ...
...škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.
6. Představte ...
...uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
...jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
...buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó,
...borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
...pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky,
...co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
...na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
...špenátovou konzervu, ted'ka všechno rozervu,
...vařené bravčové, sežrali ho bačové,
...žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
...koprovou vode dna dala tetka hodná,
...kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
...kuřata smažený, ale už bez Mařeny.
To koukáte to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

Boty proti lásce

- E
1. Zas mi říkal, že má něco pro mě
a to něco, to prý láska je.
A
Já však nechci žádnou lásku v domě, je,
E
přináší jen žal a výdaje.
G E
Mám proti lásce boty,
G E
ty chrání paní svou,
G E
ty boty vždycky jdou
a všechno hezké pošlapou.
2. Žiju sama díky těmto botám,
žiju sama zásluhou těch bot.
Často sice kluků hlavy motám,
botám ale city nejsou vhod.
V těch botách ráda šlapu,
zvláště po lásce nás dvou,
ty boty vždycky jdou
a všechno hezké pošlapou.
3. Tyhle boty nosím někde v duši,
někde v duši, ne však na nohou.
Jsou tam dole, kde mi srdce buší,
od bušení mu však pomohou.
V těch botách ráda šlapu,
a to se mi prý mstí,
když v těch botách jdu,
a tak si šlapu po štěstí.

Pozor, boty! Pochodem vchod!

Píseň pro Lenku (Jaromír Nohavica)

Ami D7 G Emi
1. Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,
Ami D7 G
víru, ztrácím víru, a to mě míchá,
Ami D7 G Emi
minomety reflektorů střílí, jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami D7 G
kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.

Ami D7
R: Rána jsou smutnější než večer,
G Emi
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami D7 G
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami D7
rána jsou smutnější než večer,
G Emi
na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami D7 G
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami D7 G Emi
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami D7 G
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami D7 G Emi Ami D7 G Ami D7 G Emi Ami D7 G
tú tú tú ...

2. Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,
vaše vnady mě nebaví a trochu baví,
sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,
píší mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví. R:

3. Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři
roky a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žeš' nás měla, to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu dáváme kvinde. R:

Auto (Klempíř a Žáček)

G
Naše auto nás volá, nasedejte hola hola,
C G
láká mě to do dálky,
D G
v garáži je neveselo, už by rádo někam jelo,
D D7
dost už bylo zahálky.
G
Nasedejte hola hola, cestování to je škola,
C G
ať se děti projedou,
C G
pojedeme kolem světa, jedna teta druhá teta,
D G
za babičkou za dědou.

G
/: Já když jedu (já když jedu), pěkně vpředu (pěkně v předu),
C G
ať to fičí (ať to fičí), cíl je vpředu (cíl je v předu),
D G
zabroukám si tuhleťu,
C G
startujeme hola hola, ať se točí všechna kola,
D G
sláva nazdar výletu. :/

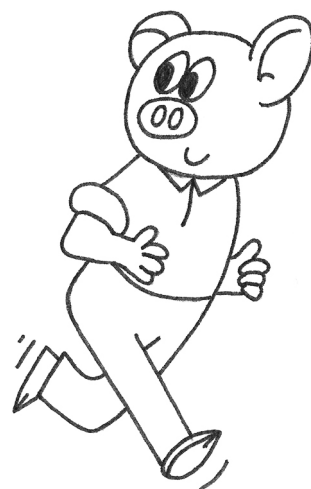
Bubny (Druhá tráva)

G G7
 1. Z indiánský rezervace
 C G
 vidím dým k mrakům jít,
 C G
 jede bílá honorace
 D
 rudejm život vylepšit.
 G G7
 Vidí jenom smutný oči,
 C G
 z kterejch nože lítají.
 C G
 Nikdo prstem neotočí,
 D G
 nikoho nevitají.

G G7
 R: A bubny zní - zní od hor khorám,
 C G
 bubny štěstí a nadějí,
 C G
 bubny snění - bubny díků,
 D G
 ty bubny mlčet nesmějí.

2. Ptaj se tváře zamračený,
 proč nám vzali od hor stín,
 zbyly pláne unavený,
 zlý jak keře ostružin.
 Ptáme se vás bílý lidi,
 kde je našich ptáků zpěv,
 proč už slunce neuvidí
 a proč zem tu kropí hněv.

3. Šli jsme jednou na úřady,
 zkoušet prosit nanovo,

R:

Zejtra mám (Ready Kirken)

G Hmi Emi D
 Zejtra mám, zejtra mám svůj den.
 C Emi Ami D
 Zejtra se mi splní moje tajný přání, můj sen.
 Dlouho tě znám, dlouho tě znám, mám tě rád,
 uvidím tě zas, uslyším tvůj hlas možná.

Zejtra mám, zejtra mám svůj den.
 Asi to tak bude, je to cejtít všude, je to cejtít všude.
 Všude tam, kam se podívám něco ztebe mám,
 C Emi
 tak se mi zdá, tak se mi zdá,
 A D
 že už asi zejtra nebudu sám.

C H
 R: Nebudu sám, nebudu sám,
 Emi G
 zejtra tě máááám,
 Emi A Emi A H
 máááám, máááám, jé.

1. Zejtra mám, zejtra mám svůj den.
 Zejtra se mi splní moje tajný přání, můj sen.
 Všude tam, kam se podívám, něco ztebe mám,
 poslední den jednou vyspím se jen a pak už nikdy nebudu sám
 R:

Hlavně, že jsme na vzduchu

G

1. Když radosti není dosti,

C

raduju se z maličkostí.

G E mi

Představím si třeba kdyby

D

lidi žili jako ryby.

G H mi

To je dobře náhodou,

C G

že nežijem pod vodou.

H mi C

Na vzduchu, na vzduchu,

D G

můžem zpívat ejchuchu.

D G H mi

Zpívati si pod vodou,

C G

nelze ani náhodou.

H mi C

Z hlubiny, z hlubiny,

D G

vyšly by jen bubliny.

2. Jen si představ milá babi,

že jsme dejme tomu krabi.

Nebyla bys mou babičkou,

byla bys mořskou krabičkou.

Bud'me rádi Bohouši,

že žijeme na souši.

Na zemi, na zemi,

ušmudlané sazemi.

Vžij se rybě do kůže,

třeba ti to pomůže.

I když jsi na suchu,

hlavně že jsi na vzduchu.

poslali nám kromě rady

i sekaný olovo.

Divíte se bledý tváře,

že k vám mluví mlčení,

rvěte listy kalendáře,

moc jich pro vás už není.

R:

4. Máte školy v každý díře,

máte zemi - máte moc,

vaše moudrost na papíře,

bude volat o pomoc.

Z indiánský rezervace

slyším hlasy zděšený,

odjíždí už honorace

a má hlavy svěšený.

R:

Banana koko baobab

A D A E A

1. Přestalo mě bavit už, člověkem změsta být.

Vtýhle kleci zbetónu, jako všichni lidé žít.

A D E

Hlavu plnou starostí, hlavu plnou bolestí,

A D A E A

lepší je bydlet na stromě a dovádět radostí.

A D A E A

R: /: A zpívat: huhu, haha, banana koko baobab :/

A D A E E A

/: banana, banana, banana, banana:/ koko baobab.

2. Lepší je dlouhá liána, než ta tramvaj přecpaná.

Místo šatů budeme nositi kůži Tarzana.

A pak budem ze stromů házet banány do dolů

na hlavy krokodýlu, muflonů a bizonů.

R:

Nikdo se nesmál (Pavel Lohonko Žalman)

G Ami G
1. U dveří mi zazvonil svět,
 C D G
já vypad' z plínek rovnou do ráje,
 Ami Hmi
v ráji hrál se špatný kabaret
 Ami C G C G
dávali smích, dávali smích, nikdo se nesmál.

2. Hlavou mi vrtá zvědavěj červotoč,
když hladím tvoje tělo ocejchovaný,
a pak se směju, a vůbec nevím, proč,
proč kolem nás, proč kolem nás nikdo se nesmál.

 Ami D7 G
R: V hospodě pláče harmonika dětí,
 Ami D7 G
pocestný vítá u pípy klaun,
 Ami Hmi
jakpak se máme, jak to s náma letí
 Ami C G C G
až ke hvězdám, až ke hvězdám, nikdo se nesmál.

3. Stojím frontu na dřavej fáč,
denně slyším smutný řehtání,
morálku těch, co držej' karabáč,
to dobře znám, na koně mý nikdo se nesmál.

4. Po nocích žiju, už nemám ani strach,
i když mi vemou kliku ze dveří,
stejně bych oknem za muzikou plách'
a nikdy víc a nikdo víc by se mi nesmál. R:

2. Pomalu po kapkách čas se nám krátí,
dole jsme zapomněli padáky vzít,
těžko někdo z nás zpátky se vrátí,
konečně máme, co chtěli jsme mít. R:

Modrá (Žlutý pes)

G D C D
1. Modrá je planeta, kde můžete žít,
modrá je voda, kterou musíme pít.
Modrá je obloha, když odejde mrak,
 F C G
modrá je dobrá - už je to tak.

2. Modrá je Milka, ta naše kráva,
modrá je prej v Americe tráva.
Modrá je údajně i polární liška,
senzačně modrá je i moje vojenská knížka.

 C G
R: Jako nálada, když zahrajou poslední kus,
 F C F G
modrá je naděje, láska i moje blues.
Jako barva, kterou mám prostě rád,
modrá je dobrá - už je to tak.

3. Modrá je Raketa, ta moje holka,
modrá je vzpomínka na Mikiho Volka,
velká rána je modrej přeliv,
modrý oko má i černej šerif R:

May Day (Folklók)

1. Z ranveje stoupáme na křídlech přání,
každý si může cokoli přát,
v hospodě za dveřmi s nápisem "páni"
všichni jsme nechali svůj bláhovej strach.

*: Ručičky přístrojů pomalu stoupaj',

ještě chvíli, a začneme hrát,
oblaka v rytmu s námi se houpaj',
hlediště pod náma jak by šlo spát.

R: May Day, voláme, May Day,
na dobro ztraceni jsme v modravých dálkách,
May Day, voláme, May Day,
slunce se vpaluje nám pod obočí,
May Day, voláme, May Day,
pár not na čistých stránkách,
May Day, voláme, May Day,
dokud se vítr neotočí.

Outsider waltz (Wabi Daněk)

1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkej šéf.

R: Máš svůj svět a ten se ti hrouťí,
to dávno znám, já prožil to sám,
kráčíš dál a cesta se krouťí,
až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,
není ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R:

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R:

Jasný jak facka (Hop trop)

Ami G F
1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče
C G C
a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
G Dmi E7
na lodi jak by měla přijít velká bouře,
Ami G F Ami
to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
za který držet by ho měli v pevný kleci,
říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

C G
R: Jasný jak facka, země je placka
Dmi C
a kolem dokola jen oceán,
Ami D
do tisíc láter, tvrdil to páter,
F C
a to je víc než kapitán,
C G
ten když si nahne, hned ho to táhne
Dmi C
pořád na západ do Indie,
Ami D
po zlatě prahne, skončí na ráhně
F C
a dýl než tejden nepřežije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
že kdo se jednou vydal do neznámých proudů,
dostal se zaručeně k poslednímu soudu. R:

Lodníkův lament (Hop trop)

Ami C G C G C
1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
G Ami G Ami
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
C G C G C
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
G Ami G Ami G C G C F C
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

C G
R: Mámá mě doma držela a táta na mě dřel,
C
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
G
voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
C Ami
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb. R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás. R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl. R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
ted' lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít. R:

Když se načančám (J. Zmožek a Z. Borovec)

G C D G
1. Rumělku ve tvářích ležím v polštářích to mě právě baví.

C D G
Nic mě netíží, jen si prohlížím všechny šperky co mám.

C D G
Tak svět mi radosti chystá a v kramflecích jsem si jistá,
C D G
když se načančám, když se načančám, když se načančám.

2. Po drahých kobercích chodit ve špercích to mi zkrátka sluší,
hosty přijímám jen se zajímám copak ušít si dám,
a svět mi rukama tleská jsem roztomilá a hezká,
když se načančám, když se načančám, když se načančám.

D C G D C G
R: Jen já, jen já o mě tu kráčí, jen já, jen já jsem princezna tvá,
C D G
ta která udělá hačí a k vladaření ji stačí,
C D G
když se načančá, když se načančá, když se načančá.

3. Nevím, je to tím, že spím-li či bdím, tak stále jsem švarná,
příčinu znej, já ze všech jsem nej, že na sebe dbám,
ať projdu zámkem či smrčím jsem dokonalá a frčím,
když se načančám, když se načančám, když se načančám. R:

Jedeme za sluncem (V. Kid'ák Tomáško)

C E F C
1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
G7 C
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
E
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
F C G7 C
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:

C E
R: Jedeme za sluncem a holky mávají,
F C G7
jedeme za sluncem o kousek blíž,
C C7 F
jedeme za sluncem, no to je nával,
G7 C
kdo umí, pozdraví, třeba "těpic!"

2. Od pondělka do soboty neumí se smát
průvodčí, co léta říká: "Nemám trampy rád,"
když to kluci rozbalí a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhej hlas. R:

3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nejsme přece z marcipánu ani žádnéj prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.

G7 C
R: + nebo "ahoj!"

Ďáblový námluvy (Asonance)

Ami G Ami
1. Svou krásnou píšťalu ti dám,
F G
hraje devět tónů na devět stran,
Dmi Ami
když půjdeš se mnou, lásko má
F G
a když mě budeš chtít.
Ami G Ami
Jen nech si tu píšťaličku sám,
F G
hraj devět tónů na devět stran,
Dmi Ami
já nejdu s tebou, lásko má,
Ami G Ami
já nechci s tebou jít.

2. Já dám ti stuhy to vlasů,
mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.
Já nechci stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

3. Dám krásné šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
když půjdeš se mnou, lásko má
a když mě budeš chtít.
Já nechci šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

4. Chceš devět černých perel mít
a na svatbu se vystrojit?

To všechno dám ti, lásko má,
jen když mě budeš chtít.
Já černé perly nechci mít,
a na svatbu se vystrojit,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

5. Já truhlu plnou zlata mám,
tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.
Tvá slova příjemně mi zní,
tak připrav kočár svatební,
já půjdu s tebou, lásko má,
až kam jen budeš chtít.

6. Tak ušli spolu devět mil,
když nohu v kopyto proměnil
a bledá dívka nařiká,
už nechci s tebou jít.
Má milá, už tě nepustím,
zpět duši tvou ti nevrátím,
za trochu zlata, lásko má,
teď navždy budeš má.

7. A jak tmou klopýtali dál,
vítr její smutnou píseň vál.
Dmi Ami
Co dělat mám, já nešťastná
F G
ach co jen dělat mám?
Dmi Ami
Co dělat mám, já nešťastná
G Ami
ach co jen dělat mám?

